

Pastiersky list žilinského biskupa na Božie narodenie

Milovaní bratia a sestry!

Opäť je tu deň radosti a potešenia, keď si pripomíname jednu z najdôležitejších udalostí v dejinách spásy i ľudstva vôbec – Narodenie Ježiša Krista, Božieho Syna, ktorý sa stal človekom. Božie srdce sa uprostred svätej noci sklonilo až k jasliam v maštali.

Pri Kristovom narodení, ako pripomína Sväté Písmo, sa niektorí ľudia zľakli, keď uvideli sprievodné znaky Božieho príchodu na zem. Preto im anjel povedal upokojujúce slová: „*Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom*“ (Lk 2, 10).

Kvôli našim obavám a ustráchanosti, ale aj kvôli našej ľahostajnosti či nevedomosti sú tieto slová vianočného posolstva adresované i nám: aby nás upokojili a odstránili náš strach. Boh aj nás v betlehemskej Dieťaťi pozýva k účasti na jeho živote: aby sme boli jeho, aby sme boli svätí.

Nebojme sa, drahí bratia a sestry, tohto odvážneho i náročného pozvania, tohto pozvania k svätosti. Nebojme sa ani svojich hriechov, ani znechutení, ani namáhavej cesty. Nemajme strach kráčať proti prúdu. Mnohí si pamätáte ako nás svätý pápež Ján Pavol II. pozýval „otvoriť dvere svojich srdc Kristovi“. Lebo videl, že svet bez Boha sa skôr či neskôr obráti proti človekovi. A naopak, budúcnosť sveta bude tým ľudskejšia, čím väčší sa ľudia priblížia k svojmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi.

V encyklike *Redemptor hominis* (Vykupiteľ človeka, 10) sv. Ján Pavol II. napísal: „*Kresťanstvo nechromuje človeka, ale vyzdvihuje jeho najušľachtilejšie možnosti a dáva ich do služieb autentického pokroku jednotlivca a spoločnosti. V Kristovi, ktorý je nielen skutočným človekom, ale aj skutočným Bohom, môžeme odhaliť plnú pravdu - sami o sebe a o našom osude*“.

Ježiš Kristus práve svojím narodením rozháňa ľudské obavy. Jeho príchod na zem hovorí jasnou rečou: Boh má človeka rád! Má o neho trvalý záujem a počíta s ním. Božie milosrdenstvo je originálne a má pripravené riešenia aj v tých najzamotanejších ľudských situáciách.

Nebojme sa preto dať mu odpoveď. Nebojme sa znovu vedome rozhodnúť, že chceme byť kresťanmi, že chceme vyznávať svoju vieru a mať odvahu podľa nej aj žiť. Sme povolani premôcť svet svojou vierou (por. Jn 5,4). My totiž patríme k tomu, ktorý pre každého z nás vydobyl víťazstvo nad hriechom a smrťou. A urobil nás schopnými - pokorne, s pokojom, ale aj s istotou - potvrdzovať víťazstvo dobra nad zlom.

Patríme Kristovi a On je ten, ktorý v nás víťazí. Verme a hlboko prežívajme túto istotu! Aby nás nepremohli staré ani nové ťažkosti. A našu dušu nech neovládne zákerný nepokoj prejavujúci sa malomyselnosťou, zotrúvaním v zlých návykoch, či otrockým prispôbovaním sa hroznému násiliu zla.

Cesta Kristových nasledovníkov možno nie je ľahká. Ale vykročme na ňu s vedomím, že máme vnútornú silu zmeniť sa, aj meniť svet. Dostali sme ju skrze božský život, darovaný nám v Kristovi. V koncilovom dokumente *Gaudium et Spes* (Radosť a nádej) čítame: „*Vtelením sa Boží Syn spojil určitým spôsobom s každým človekom. Pracoval ľudskými rukami, rozmýšľal ľudskou myslou, konal ľudskou vôľou, miloval ľudským srdcom. Narodiac sa z Panny Márie, stal sa skutočne jedným z nás, vo všetkom nám podobný okrem hriechu*“ (GS, 22).

Svätý Otec František hovorí, že keď sa ocitneme tvárou v tvár dieťaťu, hoci máme plno problémov a starostí, keď sme pred ním, v našom vnútri sa zrazu rodí úsmev, jednoduchosť... Lebo stojíme pred nádejou. Áno, dieťa je nádejou! A tak treba v živote, pri našom putovaní, vidieť nádej: že nájdeme Boha, ktorý sa pre nás stal Dieťaťom. A práve toto stretnutie s Dieťaťom nám daruje úsmev, daruje pokoj srdca. Daruje nám všetko.

Pozrime v Jasličkách do tváre Božského dieťaťa. Na Vianoce spoločne stolujme, čítajme Písmo, spievajme koledy. Pozvime Boha do nášho rodinného kruhu. Navštívme počas sviatočných dní blízkych a ich zasa pozvime k sebe: prežime konkrétne sviatky prítomnosti Boha v našich rodinách!

Rozprával mi otec ôsmich detí, ako od neho zafúľaný človek na ulici pýtal peniaze. "Nemám nazvyš, ledva vyžijeme," odpovedal mu. "Ale poď so mnou, naješ sa s nami." Prekvapeného ho vzal domov: tam ho umyli, našli mu čisté šaty, posadili k stolu a jedol s nimi. O dva či tri mesiace ho stretli znovu, zmeneného a "na poriadku". Vravil im, že tá návšteva mu vrátila nádej. Znovu si našiel prácu.

Moji milovaní: nebojme sa prijať, aj konkrétne prejavíť lásku, ktorá je Božím darom. Ak sa možno ešte hanbíme cez tieto sviatky otvoriť dvere našich srdc Pánovi, nechajme Božiemu dieťaťu aspoň pootvorené "okno" do nášho vnútra, a blížnemu, ktorý potrebuje lásku, pootvorené dvere do nášho prýbtku.

Aj pre nás sú určené anjelove slová: „*Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám narodil Spasiteľ, Kristus Pán*“ (Lk 2, 10-11).

Zo srdca vám prajem, aby ste pocítili Božiu dobrotu a žili ako noví ľudia, zmenení stretnutím s Bohom, ktorý sa z lásky k nám stal človekom.

Žehná vám Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup.